

faa en ikke ringe Betydning i den omtalte Retning. Lovforslaget har derfor vor fulde Tilslutning. Hvis Krigen blot varer nogle Maaneder endnu, vil man jo kunne opnaa Mulighed for noget at lette Byrden for det Mandskab, der nu er inde.

Imidlertid rejser det Spørgsmaal sig, om man ikke kunde opnaa endnu noget mere, navnlig ved en betydelig større Udskrivning af det Mandskab, der møder paa Sessionen. Der har jo været en Bevægelse fremme herfor, og der er ogsaa opnaaet en Del Indrømmelse med Indkaldelse af Frinummere, men jeg synes, at der kunde være Grund til at ønske, at man ved den kommende Session — det er jo foreløbig den, Lovforslaget tager Sigte paa — kunde undlade at give Frinummere og i Stedet indkalde hele den tjenstdygtige Styrke. Dette vil maaske ikke være saa nemt at iværksætte, og Spørgsmaalet maa jo underkastes en grundig Overvejelse, men jeg har ikke villet undlade at rejse Spørgsmaalet og henstiller, at man søger Forhandling med den ærede Minister herom. Naar jeg antydede, at Lovforslaget kun angik den nu forestaaende Session, var det i Haab om, at ved den derefter kommende Session vilde de Forhold, som nødvendiggør Lovforslaget, ikke mere eksistere. Men skulde disse Forhold vedvare, vil Loven naturligvis komme til at gælde ogsaa de kommende Sessioner, indtil det Tidspunkt, da Sikringsstyrken kan hjemsendes. Lovforslaget i det hele taget vil altsaa i den kommende Tid bidrage til at lette Byrderne for Sikringsstyrkens Mandskab. Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne tilsige Lovforslaget den velvilligste og mest imødekommende Behandling.

J. Pedersen: Om selve det foreliggende Lovforslag er der sikkert ikke andet at sige end, at det kan man tiltræde. Det er jo nødvendigt, at man faar indkaldt det Mandskab, der skal uddannes. Det er nødvendigt af Hensyn til Uddannelsen, og det er jo i højeste Grad hensigtsmæssigt af Hensyn til de ældre, der kommer til at tjene ved Sikringsstyrken. Naar det ærede Medlem, der nu talte, satte Spørgsmaalet om en større Indkaldelse af Frinummere i Forbindelse hermed, er der her Tale om et Ønske, der tidligere har været fremme, og som vi for vort Vedkommende meget vel kan slutte os til. Men det Spørgsmaal maa formentlig forhandles med Forsvarsministeren, ikke med Indenrigsministeren; saaledes har vi i hvert Fald gjort tidligere. Jeg ved ikke, hvorledes det ærede

Medlem har tænkt sig, at denne nærmere Forhandling skulde finde Sted, han antydede ikke noget om, at han ønskede Sagen henvist til Udvalg. Jeg har ikke tænkt mig, at Udvalgsnedsættelse vilde være nødvendig. Men skulde der føres en Forhandling om en Udvidelse af Lovforslaget i Retning af at faa indført en Bestemmelse om Frinummeres Indkaldelse, vilde det jo være nødvendigt at faa nedsat et Udvalg. Jeg skal altsaa ikke foreslaa, at der nedsættes Udvalg, men skulde der fra anden Side fremkomme Forslag derom, vil vi naturligvis ikke modsætte os det. Jeg anbefaler Lovforslaget, som det foreligger.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg skulde anmode det høje Ting om at ville fremme dette Lovforslag paa samme Maade som Folketinget, altsaa uden Udvalg. Jeg skal i Anledning af det af det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Rambusch) rejste Spørgsmaal vedrørende det Mandskab, der fremstiller sig i 1916 til den kommende Session for 1917, sige, at det af ham fremdragne Forhold allerede i nogen Tid har været Genstand for Overvejelse indenfor Regeringen, at disse Overvejelser snart er afsluttede, og at de paa sædvanlig Maade vil blive forelagt af Forsvarsministeren. Jeg skulde henstille, at Spørgsmaalet derfor henstaaer, indtil Forsvarsministeren faar Lejlighed til at forelægge Sagen paa den Maade, hvorpaa saadanne Forhold tidligere er blevet behandlet.

Rambusch: Vi havde tænkt os, at Sagen kunde fremmes tilstrækkelig hurtigt selv med en Udvalgsbehandling. Det var derfor min Mening at foreslaa Sagen henvist til et Udvalg, men jeg ved ikke, om jeg forstod den højtærede Minister rigtigt. Er det saaledes, at det er umuligt at faa Lovforslaget færdigt i rette Tid, hvis der nedsættes Udvalg? Vi mener, at det kunde blive færdigt endda. Er der nogen bestemt Frist, indenfor hvilken Lovforslaget nødvendigvis skal være færdigt?

Indenrigsministeren (Rode): Jeg tør ikke sige dette positivt, men Sagen er fremmet saaledes, at Cirkulærer vedrørende dette Forhold allerede er udarbejdede for at kunne udsendes umiddelbart efter dette Lovforslags Vedtagelse, som man vilde ønske stadfæstet udenfor Statsraadet, for at det hele skulde kunne gaa hurtigt. Jeg ved, at man ønsker Sagen fremmet saa meget som muligt, og jeg tror ikke, at